

KENDARE BLAKE

CINCI
DESTINE
ÎNTUNECATE

Traducere din limba engleză de
ROXANA OLTEANU

CORINT
BOOKS
—2020—

LISTĂ DE PERSONAJE

REGINELE

Regina Mirabella, *marea elementală*

Regina Arsinoe, Regina Urs

Regina Katharine, Moarta Vie, *regină încoronată*

CURTENII

CONSILIUL NEGRU

Genevieve Arron, *toxică*

Pietyr Renard, *toxic*

Antonin Arron, *toxic*

Lucian Arron, *toxic*

Paola Vend, *toxică*

Renata Hargrove, *lipsită de har*

Bree Westwood, *elementală*

Rho Murtra, *preoteasă*

Luca, *Marea Preoteasă*

Elizabeth, *preoteasă*

REBELII

Jules Milone, *Regina Legiunii*

Emilia Vatroș, *războinică*

Mathilde, *oracol*

Billy Chatworth, *continental*

Caragh Milone, *moașa de la Black Cottage*

Cait Milone, *naturalistă*

Ellis Milone, *naturalist*

Luke Gillespie, *naturalist*

Matthew Sandrin, *lipsit de har*

Gilbert Lermont, *oracol*

Camden, *familiarul pumă*

Braddock, *urs*

CINCI DESTINE ÎNTUNECATE

CONTINENTUL

CENTRA

CASTELUL TORRENSIDE

FENNBIRN

GOLFUL DOWLING

SALKADES

SUNPOOL

Arsinoe, regina fugară din insula Fennbirn, stă cu fața împietrită la birou, înconjurată de ghemotoace de pergament cocoloșit. Nu a dormit decât câteva ore, iar lumina care se revarsă pe ferestrele tăiate în piatră îi rănește ochii, îi evidențiază adânciturile întunecate de sub ei și nuanța ușor cenușie a feței. Nu că ar fi acolo cineva care s-o vadă. Singurul ei tovarăș este o pumă arămie cu vârful cozii negru, care e legată de zid cu un lanț. Și bufnetul ocazional care vine din spatele ușii închise de la camera interioară, atunci când tinctura pe care i-a administrat-o lui Jules ca s-o adoarmă începe să-și piardă efectul.

Arsinoe întoarce capul și se uită către ușă. Jules Milone, Regina Legiunii din Sunpool, zace întinsă în spatele acelei uși. Măinile și picioarele ei sunt legate. Vasele de sânge din ochii ei, sparte din cauza dezlănțuirii blestemului legiunii, au început să se vindece. Dar Arsinoe nu va uita niciodată cum arăta prietena ei când Emilia a adus-o acasă de la luptă. Jules, cu dinții înclęștați și cu ochii roșii de sânge, va rămâne permanent acolo, bântuind pe sub pleoapele ei închise atunci când doarme.

— Dar se va face bine, șoptește ea, o promisiune pentru pumă.

Singurul răspuns al lui Camden e un mârâit înfundat și gros.

— Se va face bine, spune din nou Arsinoe și își freacă fața cu ambele mâini, încercând să-și adune ultimele puteri. Nu așa de repede pe cât ai vrea tu, știi asta. Dar se va face bine.

Până atunci, mai e și chestiunea cu scrisoarea. Motivul pentru care a și adus micul birou de scris în intimitatea oferită de turn. Pune pana pe hârtie și privește cum se adună cerneala. Cum ar putea să le spună că fiica lor a fost luată prizonieră de Katharine, Moarta Vie, și apoi a fost ucisă? Cum ar putea să spună așa ceva oricui, ce să mai vorbim de Cait și Ellis Milone, care îi sunt ca niște bunici?

Se aud pași pe scară și Arsinoe scoate un geamăt. E gata să ia călimara să arunce cu ea, dar vede că e Billy, care e destul de inteligent să bage mai întâi pe ușă o tavă, și abia după o secundă capul.

— Am niște biscuiți cu ovăz și miere. Câteva ouă fierte. Și ceai.

— Ceai tare?

— Așa de tare, că zici că e whisky.

Intră în cameră și împinge tava pe marginea biroului, împrăștiind mica grămadă de pergament cocoloșit. Apoi își trece mâna prin părul ei și îi sărută pielea fină de la tâmplă.

— Arăți groaznic. Poate ar fi trebuit să aduc whisky adevărat.

— Cum să scriu scrisoarea asta? întrebă ea. Cum să le spun lui Cait și lui Ellis că Madrigal e moartă? Cum să le spun că Jules și-a pierdut mințile?

— Lasă deoparte detaliile despre starea lui Jules. Billy toarnă ceaiul și picură miere peste biscuiții de ovăz. Asta o poți face mai bine când vorbești cu ei față în față. Dar trebuie să le scrii, și repede. Vor dori să fie aici la incinerarea fiicei lor.

Când răsărise soarele, Arsinoe se dusese la fereastră să se uite pe plajă. Țărnul stâncos din Sunpool, plat, cu pietriș cenușiu, nu seamănă cu nisipul din Sealhead Cove, dar vor trebui să se mulțumească cu atât.

— Emilia mai bombăne în legătură cu locația?

Războinica spusese că ar trebui să organizeze incinerarea în piață. Arsinoe insistase ca ceremonia să se facă pe apă. Un naturalist trebuie să fie incinerat în natură.

— Nu. E încăpățânată, dar are încredere în tine că te pricepi mai bine la asta. La ce ar fi dorit Jules, dacă ar fi putut să ne spună.

Arsinoe pufnește.

— Chiar e încăpățânată! Dar ce o deranjează mai mult pe ea e că a fost sugestia mea. Un ordin de la o regină.

— Numai că n-a fost așa, spune Billy, cu foarte multă grijă.

El, la fel ca Emilia, nu vrea s-o vadă pe Arsinoe intrând iar în acel rol.

— Nu. N-a fost așa. Arsinoe își pune palma pe mâna lui, apoi oftează și își ia cana. Dar până când Jules se va face bine, cine mai e în afară de mine și de Mira? Apropo de Mira, ar trebui să mă duc la ea. Vom avea nevoie de harul ei pe plajă, să calmeze vânturile și să intensifice focul. Se ridică prea repede și răstoarnă tava, vărsând ceaiul peste pergamentul nefolosit. La naiba cu toate!

— Văd că înjuri ca un continental, spune Billy, ajutând-o să șteargă pergamentul.

Ea zâmbește.

— Aveți înjurături mult mai bune. Nu trebuia să ne întoarcem. Trebuia să fi rămas acolo.

— Nu. Daphne și visele alea au avut dreptate. E nevoie de tine și de Mira aici. Ce s-ar fi întâmplat cu Jules fără tine și poțiunile

tale toxice? Ce ar fi făcut ceața, dacă n-ar fi fost vântul și furtuna Mirei? E nevoie de voi. Numai că nu pentru totdeauna.

— Nu pentru totdeauna, spune ea și îi ia mâna, atingerea ei fiind ca o promisiune.

Se întorc la sunetul unor pași pe scară și se îndepărtează când Emilia dă buzna în cameră, cu fața îmbujorată și cu șuvițele lungi de păr negru atârându-i pe umeri.

— Jules încă se odihnește, spune Arsinoe. Iar eu aproape am terminat scrisorile astea.

— Lasă scrisorile! Emilia străbate camera cu pași mari și trânteste pe birou o bucată de pergament netezită. Ai o problemă mult mai mare.

Arsinoe ridică hârtia și citește.

E un scris elegant, caligrafic, făcut de o mână necunoscută.

Am vorbit cu regina, și noi credem, de asemenea, că e sinceră. Am plecat către Indrid Down. Decizia e a ta, dar vom fi aici dacă ai nevoie de noi.

B & E

— Asta a fost descoperită în camera Mirabellei azi-dimineață.

— B și E? Întreabă Billy, citind peste umărul lui Arsinoe.

Arsinoe înhite în sec.

— Bree și Elizabeth.

Ridică privirea din scrisoare.

Expresia Emiliei e triumfătoare, dar și furioasă, din fiecare trăsătură a feței se vede certitudinea confirmării. Războinica strâmbă din buze și scuipe cuvintele, în timp ce biletul cade dintre degetele lui Arsinoe.

— Mirabella a fugit.